

11. Kurs * Przyroda i muszki

Autor: Jacek Józwiak

Muszkarze posługują się dziwnym językiem, z ogromną ilością anglojęzycznych zwrotów. I choć jestem zwolennikiem polszczyzny w wędkarskim nazewnictwie, to rzecz nie dotyczy tej metody połowu.

Argumentacja za pozostaniem przy zrozumiałym przez cały muchowy świat języku, to nie tylko kwestia tego, że nawet w Mongolii czy w Peru można poprosić o konkretną muchę w sklepie, ale przede wszystkim kwestia zakupów w internecie. Tylko muszkarze mają swoje akcesoria tak zunifikowane, że można kupować w ciemno, bez oglądania. Jeśli ktoś kupuje sznur WF # 6, to otrzyma dokładnie to, czego się spodziewa, jeżeli ktoś kupuje muszkę March Brown wiążaną na haku nr 12, to choćby kupował ją od Bin Ladena, w paczce znajdzie to, czego oczekiwał.

Nazwy rodzajów much, a niekiedy konkretnych wzorów, nie mają podstaw stricte naukowych, ale są wynikiem bardzo uważnego obserwowania życia w wodzie i nad wodą przez muszkarzy z poprzednich pokoleń. Na dobrą sprawę, podstawy metody opracowali Brytyjczycy i ich sposób myślenia obowiązuje wśród łowiących na muchę.

Zanim więc przejdziemy do kolejnych zajęć praktycznych - w międzyczasie proszę ćwiczyć na łowiskach specjalnych oraz na lipieniowych rzekach - warto zająć się życiem owadów i innych stworzeń żyjących w rzekach, w których występują ryby interesujące muszkarzy.

Zacząć trzeba od jętek, grupy owadów, które są w pstrągowym świecie legendą, czymś mistycznym. Na masowe rójki czeka się przez cały rok, są to poza tym owady, które łatwo zauważyć, są bowiem spore. Nad polskimi wodami występuje wiele gatunków, które w różnej ilości i w różnym czasie pojawiają się nad wodą.

Owady, jak wiadomo, mają dość skomplikowany sposób rozwoju. Nie istnieje więc muszka nazywająca się "jętka", bowiem owad ten bardzo odmiennie wygląda w różnych fazach swojego życia. Poniżej rysunek (większość rysunków jest mniej lub bardziej wiernym odwzorowaniem ilustracji zawartych w pisanej cyrylicą "Encyklopedii nachłysta" Miłana Kurnocika) przedstawiający owady i sztuczne muszki robione na podstawie życiowych przeobrażeń jętek.

Muszki robione są nawet na podobieństwo jajeczek, larwa żyjąca przy dnie służy do robienia ciężkich nimf, larwa wstępująca w celu przeobrażenia służy za wzór dla mokrych muszek, podobnie jak skórka porzucona po wylince (niekiedy są to muchy w połowie tylko zatopione), potem trzy kolejne stadia, a więc dun (subimago tuż po wylince), imago (spinner) oraz martwe, spływające z rozpostartymi skrzydłami (spent) - są wzorem dla suchych muszek (spenty wykonuje się także jako muchy mokre).

Nazewnictwo warto przyswoić. Będzie się można dogadać z innymi muszkarzami.

Kolejna lekcja - >> jeszcze o jętkach...